II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/526

2020 m. balandžio 15 d.

kuriuo, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-300/16, importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, pagamintiems bendrovės „Jindal Saw Limited“, vėl nustatomas galutinis kompensacinis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 15 straipsnį ir 24 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2016 m. kovo 17 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/387 ([2]), kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (toliau – aptariamas reglamentas).

1.1. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimas

(2) Bendrovė „Jindal Saw Limited“ (toliau – „Jindal“) ir su ja susijęs importuotojas „Jindal Saw Italia SpA“ (toliau kartu – pareiškėjai) kreipėsi į Bendrąjį Teismą ginčydami aptariamą antisubsidijų reglamentą. 2019 m. balandžio 10 d. Bendrasis Teismas paskelbė sprendimą byloje T-300/16 ([3]) dėl aptariamo reglamento (toliau – sprendimas).

(3) Bendrasis Teismas nustatė, kad apskaičiuojant naudos, kurią „Jindal“ gavo dėl geležies rūdos tiekimo už mažesnį nei tinkamas atlygį, dydį buvo pažeistas pagrindinio antisubsidijų reglamento ([4]), galiojusio pradinio tyrimo metu (toliau – pagrindinis antisubsidijų reglamentas), 6 straipsnio d punktas. Tiksliau Bendrasis Teismas nusprendė, kad „Jindal“ faktiškai patirtos vežimo iš kasyklos į gamyklą Indijoje išlaidos buvo didesnės nei išlaidos, į kurias Komisija atsižvelgė skaičiuodama vidutinę geležies rūdos pirkimo Indijoje kainą. Bendrojo Teismo nuomone, toks vežimo išlaidų skirtumas reiškia, kad kaina, už kurią „Jindal“ įsigijo geležies rūdą Indijos rinkoje, iš tiesų buvo didesnė nei

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 55.

([2]) 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 73, 2016 3 18, p. 1).

([3]) 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (pirmoji išplėstinė kolegija) sprendimas *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia SpA prieš Europos Komisiją* (T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235).

([4]) 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93; pakeistas Reglamentu (ES) 2016/1037).

vidutinė pirkimo kaina, kurią Komisija naudojo atlygiui nustatyti, o tai neišvengiamai turėjo įtakos naudai, kurią galėjo gauti tas eksportuojantis gamintojas ([5]). Taigi, Bendrasis Teismas nustatė, kad Komisija pažeidė pagrindinio antisubsidijų reglamento 3 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio d punktą (nes klaidingai atsitiktine tvarka atrinko tam tikrus pristatymo bendrovei „Jindal“ išlaidų duomenis, kad apskaičiuotų standartines vidutines transporto išlaidas) ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą (nes nustatė kompensacinį muitą, kuris yra didesnis už kompensuotinas subsidijas).

(4) Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad Komisija padarė klaidą apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą, kiek tai susiję su pareiškėjais. Šiuo atveju, viena vertus, kiek tai susiję su Sąjungos pramone, Komisija atsižvelgė arba į gamybos subjektų pardavimo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams gamintojo kainas EXW sąlygomis ([6]), arba į pardavimo subjektų gamintojo kainas EXW sąlygomis. Kita vertus, kalbant apie „Jindal“ pardavimą Sąjungos rinkoje, Komisija kaip pradinę kainą ES iškrauto produkto palyginamai kainai nustatyti naudojo eksporto kainą, apskaičiuotą nustatant dempingo skirtumą (taigi atimtos „Jindal“ susijusių pardavimo subjektų Sąjungoje PBA išlaidos ir pelnas). Kaip teigia Bendrasis Teismas, ne tiesiogiai gamintojo, o susijusių pardavimo subjektų vykdoma prekyba produktais lemia šių subjektų sąnaudas ir jų pelno dydį, todėl pardavimo subjektų taikomos kainos nepriklausomiems pirkėjams taip pat paprastai būna aukštesnės už gamintojų tiesioginių pardavimų tokiems pirkėjams kainas, todėl pardavimo subjektų kainos negali būti prilygintos gamintojo kainoms ([7]). Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą ir tuo tikslu pardavimo subjektų taikomas kainas nepriklausomiems pirkėjams prilygindama gamintojų tiesioginio pardavimo kainoms tokiems pirkėjams, tačiau tik tiek, kiek tai susiję su Sąjungos pramonės panašiu produktu, Komisija atsižvelgė į padidintą, todėl „Jindal Saw“ nepalankią šio produkto kainą, nes ši didžiąją dalį pardavimo Sąjungoje vykdė per pardavimo subjektus ([8]). Bendrojo Teismo vertinimu, skaičiuojant nagrinėjamojo produkto priverstinį kainų mažinimą padaryta klaida, nes priverstinis kainų mažinimas apskaičiuotas lyginant ne to paties prekybos lygio kainas. Taigi Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija pasielgė neteisingai atskaičiusi „Jindal“ susijusių pardavimo subjektų Sąjungoje pardavimo išlaidas ir pelną iš pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui, ir neatskaičiusi Sąjungos pramonės susijusių pardavimo subjektų pardavimo išlaidų ir pelno iš Sąjungos pramonės pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainų. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad tos dvi kainos nebuvo simetriškai lyginamos tuo pačiu prekybos lygiu.

(5) Dėl to Bendrasis Teismas nustatė, kad Komisija taip pat pažeidė pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnio 1 dalį. Kadangi priverstiniu kainų mažinimu, kuris buvo apskaičiuotas aptariamame reglamente, buvo remiamasi darant išvadą, kad dėl nagrinėjamojo produkto importo buvo daroma žala Sąjungos pramonei, Bendrasis Teismas nustatė, kad galima suabejoti ir priežastinio ryšio tarp subsidijuojamo importo ir žalos Sąjungos pramonei buvimu, kuris yra būtina sąlyga, norint nustatyti antisubsidinį muitą pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnio 5 dalį ([9]).

(6) Be to, Bendrasis Teismas nustatė, kad negalima atmesti to, kad, jei priverstinis kainų mažinimas būtų apskaičiuotas teisingai, Sąjungos pramonei padarytos žalos skirtumas būtų mažesnis už subsidijų normą. Tokiu atveju, pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą kompensacinio muito suma turėtų būti sumažinta iki tokios normos, kurios pakaktų tai žalai pašalinti ([10]).

(7) Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas panaikino aptariamą reglamentą, kiek jis susijęs su „Jindal Saw Limited“.

([5]) Ten pat, 225 punktas.
([6]) Gamintojo kaina EXW sąlygomis reiškia, kad prireikus atskaitytos transporto išlaidos.
([7]) Byla T-300/16, 248 punktas.
([8]) Ten pat, 249 punktas.
([9]) Ten pat, 253 punktas.
([10]) Ten pat, 258 punktas.

1.2. **Bendrojo Teismo sprendimo vykdymas**

(8) Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 266 straipsniu, Sąjungos institucijos privalo imtis būtinų priemonių Teismo sprendimams vykdyti. Jeigu panaikinamas aktas, Sąjungos institucijų priimtas atliekant administracinę procedūrą, kaip antai šiuo atveju antisubsidijų tyrimą, Bendrojo Teismo sprendimas įgyvendinamas panaikintą aktą pakeičiant nauju aktu, kuriuo pašalinamas Bendrojo Teismo nustatytas pažeidimas ([11]).

(9) Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, procedūra, kuria siekiama pakeisti panaikintą aktą, gali būti tęsiama tiksliai nuo to etapo, kuriame nustatytas neteisėtumas ([12]). Tiksliau tai reiškia, kad tokiu atveju, kai panaikinamas administracinę procedūrą užbaigiantis aktas, panaikinimas nebūtinai turi įtakos parengiamiesiems veiksmams, pvz., antisubsidijų tyrimo inicijavimui. Pavyzdžiui, kai panaikinamas reglamentas, kuriuo nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai, tyrimas lieka nebaigtas, nes tik tyrimo užbaigimo aktas nebėra Sąjungos teisės sistemos dalis ([13]), išskyrus atvejus, kai pažeidimas padarytas inicijavimo etapu. Administracinės procedūros atnaujinimas vėl nustatant kompensacinius muitus produktams, importuotiems panaikinto reglamento taikymo laikotarpiu, negali būti laikomas prieštaraujančiu netaikymo atgaline data taisyklei ([14]).

(10) Šioje byloje Bendrasis Teismas panaikino aptariamą reglamentą, kiek tai susiję su „Jindal Saw Limited“, motyvuodamas tuo, kad Komisija neteisingai apskaičiavo „Jindal“ skirtą subsidijų sumą ir kad padarė klaidą nustatydama priverstinio kainų mažinimo mastą. Dėl šios klaidos buvo galima suabejoti priežastinio ryšio analize ir žalos skirtumu.

(11) Aptariamame antisubsidijų reglamente padarytos išvados, kurios nebuvo užginčytos arba kurios buvo užginčytos, tačiau Bendrojo Teismo atmestos arba Bendrojo Teismo nenagrinėtos, ir todėl dėl jų aptariamas reglamentas nebuvo panaikintas, visapusiškai tebegalioja ([15]).

(12) Po 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimų byloje T-300/16 Komisija nusprendė pranešimu (toliau – pranešimas dėl tyrimo atnaujinimo) iš dalies atnaujinti antisubsidijų tyrimą dėl importuojamų Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžių ir vamzdelių, po kurio buvo priimtas aptariamas reglamentas, ir tęsti tyrimą nuo to etapo, kuriame padarytas pažeidimas. Tyrimas atnaujintas tiek, kiek jis susijęs su Bendrojo Teismo sprendimo dėl „Jindal Saw Limited“ vykdymu.

(13) Vėliau, 2019 m. liepos 22 d., Komisija nusprendė nustatyti reikalavimą registruoti tam tikrus importuojamus Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžius ir vamzdelius, kuriuos pagamino „Jindal Saw Limited“, ir paprašė nacionalinių muitinių prieš priimant sprendimą dėl prašymų grąžinti arba atsisakyti išieškoti kompensacinius muitus, kiek tai susiję su „Jindal Saw Limited“ importuojamais produktais, palaukti, kol bus paskelbtas atitinkamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas, kuriuo bus vėl nustatyti muitai ([16]) (toliau – registracijos reglamentas).

(14) Komisija apie tyrimo atnaujinimą pranešė suinteresuotosioms šalims ir paragino jas teikti pastabas.

([11]) 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris AE ir kt. ir Graikijos Respublika prieš Komisiją*, sujungtos bylos 97, 193, 99 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 ir 28 punktai.

([12]) Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des Poudres Spheriques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai; 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 99 ir 142 punktai; 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Region Nord-Pas de Calais prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-267/08 ir T-279/08, ECLI:EU:T:2011:209, 83 punktas.

([13]) Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industries des Poudres Spheriques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai.

([14]) 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Deichmann SE prieš Hauptzollamt Duisburg*, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, 79 punktas ir 2019 m. birželio 19 d. Sprendimo *C & J Clark International Ltd prieš Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, C-612/16, 58 punktas.

([15]) 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting Co. Ltd*, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342 punktai.

([16]) 2019 m. liepos 22 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/1250, kuriuo, atnaujinus tyrimą siekiant įgyvendinti 2019 m. balandžio 10 d. sprendimus bylose T-300/16 ir T-301/16 dėl Įgyvendinimo reglamentų (ES) 2016/387 ir (ES) 2016/388, kuriais nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinis antidempingo muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, nustatomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžius ir vamzdelius (OL L 195, 2019 7 23, p. 13).

2. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(15) Komisija gavo Sąjungos pramonės ir dviejų eksportuojančių gamintojų pastabas.

(16) Dėl subsidijos apskaičiavimo skundo pateikėjas (SG PAM) priminė, kad Bendrasis Teismas tik nustatė, jog Komisija pervertino „Jindal“ suteiktą naudą, susijusią su geležies rūdos pirkimu už mažesnį nei tinkamas atlygį, nes netinkamai įvertino transporto išlaidas, o kitiems Komisijos argumentams Bendrasis Teismas pritarė ir atmetė visus kitus prieštaravimus. Todėl tam, kad įgyvendintų sprendimą, Komisija turėjo tik iš naujo įvertinti vežimo išlaidas, kad galėtų perskaičiuoti ginčijamą naudą.

(17) „Jindal“ tvirtino, kad Komisija negali nurodyti nacionalinėms muitinėms negrąžinti pagal aptariamą reglamentą surinktų antidempingo muitų ir (arba) atsisakyti juos išieškoti. Ji teigė, kad situacija šioje byloje skiriasi nuo situacijos Sprendime *Deichmann* ([17]). „Jindal“ taip pat teigė, kad muitai negali būti vėl nustatyti atgaline data. „Jindal“ teigimu, panaikintas visas aptariamas reglamentas, o tai reiškia, kad jis buvo pašalintas iš Sąjungos teisės sistemos atgaline data, o Sprendime *Deichmann* nenustatyta „jokio kito elemento, kuris galėjo turėti įtakos galutinio reglamento galiojimui“. Be to, „Jindal“ tvirtino, kad dėl nustatyto pažeidimo, susijusio su priverstinio kainų mažinimo analize, „visa Komisijos atlikta priežastinio ryšio analizė yra negaliojanti“. „Jindal“ nuomone, tai reiškia, kad jokie muitai neturėjo būti nei nustatyti, nei vėl nustatyti, nes visa žalos ir priežastinio ryšio analizė buvo klaidinga. Atskleidus faktus, „Jindal“ pakartojo šiuos tvirtinimus, tačiau papildomų argumentų nepateikė.

(18) Komisija priminė, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai Teismas paskelbia, kad reglamentas, kuriuo nustatomi muitai, yra negaliojantis, turi būti laikoma, kad tokie muitai niekada nebuvo teisėtai mokėtini, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 236 straipsnį, ir iš esmės nacionalinės muitinės juos turi grąžinti pagal šiuo tikslu nustatytas sąlygas ([18]). Tačiau Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad Teisingumo Teismo sprendimo dėl negaliojimo pripažinimo ir pagal jį kylančių pareigų apimtis kiekvienu konkrečiu atveju turi būti nustatoma atsižvelgiant ne tik į šio sprendimo rezoliucinę dalį, bet ir į motyvus, kurie yra būtinas jos pagrindas ([19]).

(19) Šioje byloje Bendrasis Teismas nustatė, kad skaičiuojant naudos, susijusios su geležies rūdos tiekimu už mažesnį nei tinkamas atlygį, dydį buvo padaryta klaida. Ši klaida buvo susijusi tik su viena iš subsidijų, kompensuotų per pradinį tyrimą (t. y. 3,91 % iš 8,7 % viso subsidijavimo *ad valorem*). Taigi dėl klaidos muitai negalėjo būti mažesni nei *de minimis* ribos.

(20) Be to, Bendrasis Teismas sprendimo 255–259 punktuose suabejojo priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimo „Jindal“ atžvilgiu metodu ir jo poveikiu su „Jindal“ susijusiam priežastiniam ryšiui, taip pat jo galimu poveikiu žalos skirtumui. Tačiau dėl šių aplinkybių nekilo abejonių dėl visų kitų aptariamame reglamente nustatytų faktų, kuriais galima pagrįsti galutinių Komisijos išvadų dėl žalos pagrįstumą, kaip išsamiau paaiškinta 30 konstatuojamojoje dalyje. Bet kuriuo atveju, net jei iš atnaujinto tyrimo išvadų būtų matyti, kad kompensaciniai muitai neturėtų būti vėl nustatyti, muitinės turėtų galimybę grąžinti visą muitų sumą, kuri buvo surinkta priėmus aptariamą reglamentą.

(21) Be to, Teisingumo Teismas ne kartą konstatavo, kad pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 1 dalis ([20]) neužkerta kelio priimti aktus, kuriais vėl nustatomi antidempingo muitai produktams, importuotiems negaliojančiais paskelbtų reglamentų taikymo laikotarpiu ([21]). Komisija mano, kad šios išvados lygiai taip pat taikomos ir kompensaciniams muitams, nes ir šiuo metu galiojančio pagrindinio antisubsidijų reglamento ([22]) 16 straipsniu neužkertamas kelias priimti aktus, kuriais vėl nustatomi kompensaciniai muitai produktams, importuotiems negaliojančiais paskelbtų reglamentų taikymo laikotarpiu. Taigi, kaip paaiškinta registracijos

([17]) 2018 m. kovo 15 d. Sprendimas *Deichmann SE prieš Hauptzollamt Duisburg*, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 15 d. Sprendimą *Deichmann SE prieš Hauptzollamt Duisburg*, C-256/16, ir jo 62 punkte minimus sprendimus, konkrečiai 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 66–69 punktus ir 2017 m. sausio 18 d. Sprendimo *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, 34 punktą.

([19]) 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Deichmann SE prieš Hauptzollamt Duisburg*, C-256/16, 63 punktas ir jame minima teismų praktika.

([20]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).

([21]) 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 77 ir 78 punktai; ir 2019 m. birželio 19 d. Sprendimo *C & J Clark International Ltd prieš Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, C-612/16, 57 punktas.

([22]) 2016 m. birželio 8 d. Reglamentas (ES) 2016/1037.

reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje, administracinės procedūros atnaujinimas, po kurio vėl nustatomi muitai, negali būti laikomas prieštaraujančiu netaikymo atgaline data taisyklei ([23]). Iš tiesų pranešime dėl tyrimo atnaujinimo suinteresuotosioms šalims, įskaitant importuotojus, jau pranešta, kad būsimi muitai prireikus bus nustatyti remiantis atnaujinto nagrinėjimo rezultatais. Todėl „Jindal“ teiginys, kad muitai negali būti vėl nustatyti po pradinio tyrimo atnaujinimo, atmestas.

(22) „Jindal“ taip pat teigė, kad Bendrojo Teismo sprendimui įvykdyti Komisija privalo naudoti „Jindal“ pirmiems nepriklausomiems pirkėjams taikytas faktines kainas. Ji pabrėžė, kad Komisija negali apskaičiuoti Sąjungos pramonės pardavimo patronuojamųjų įmonių kainų. Ji teigė, kad tai prieštarautų sprendimo 251 punktui, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė: „<…> kad apskaičiuojant kainos mažinimą turėjo būti naudojamasi su nepriklausomais pirkėjais suderėtomis kainomis, t. y. kainomis, į kurias jie galėjo atsižvelgti nuspręsdami, ar perka Sąjungos pramonės produkciją, ar aptariamų eksportuojančių gamintojų produkciją, o ne kainomis tarpinėje stadijoje“. Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad Sprendime *Kazchrome* ([24]), t. y. šaltinyje, kurį Bendrasis Teismas citavo Sprendime *Jindal*, Bendrasis Teismas nepadarė tokios kategoriškos išvados, kokią dabar daro „Jindal“ (t. y. visais atvejais, kai skaičiuojamas priverstinis kainų mažinimas, svarbiausia atsižvelgti į faktines kainas, kurias taikė eksportuojančių gamintojų susiję pardavimo subjektai Europos Sąjungoje). Iš tiesų Bendrasis Teismas Sprendime *Kazchrome* atsargiai nurodė, kad „po atlikto nagrinėjimo gauta išvada susijusi tik su šia byla“ ([25]). Komisija laikosi nuomonės, kad CIF iškrauto produkto kainos muitinio įforminimo uostuose gali būti naudojamos, kai, atliekant specifinius priverstinio kainų mažinimo skaičiavimus, nagrinėjamas subsidijuojamo importo poveikis kainoms. Būtent tokiu lygmeniu importuojami produktai paprastai konkuruoja su Sąjungos pramonės kainomis, nes būtent tokiu lygmeniu prekiautojai pasirenka, ar įsigyti produktą iš Sąjungos pramonės, ar iš eksportuojančių gamintojų. Skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą bandymas apskaičiuoti, kokios yra tos CIF iškrauto produkto kainos, kai eksportuojantis gamintojas parduoda produktą per susijusius subjektus Sąjungoje, nesiskiria nuo situacijos, kai Komisija palyginimui tiesiogiai naudoja CIF iškrauto produkto kainas, kurias eksportuojantys gamintojai taiko produktą parduodami tiesiogiai Sąjungoje. Todėl nuorodos į „suderėtas kainas“ Sprendime *Kazchrome* ir vėliau Sprendime *Jindal* turėtų būti suprantamos atsižvelgiant į jų kontekstą.

(23) „Jindal“ taip pat teigė, kad Komisija turėtų ištaisyti kitus trūkumus ir skaičiavimo klaidas, nustatytus po to, kai buvo priimtas aptariamas reglamentas. Kaip paaiškinta pranešime dėl tyrimo atnaujinimo, aptariamame reglamente padarytos išvados, kurios nebuvo užginčytos arba kurios buvo užginčytos, tačiau Bendrojo Teismo sprendimu atmestos arba Bendrojo Teismo nenagrinėtos, ir todėl dėl jų aptariamas reglamentas nebuvo panaikintas, visapusiškai tebegalioja ([26]). Todėl Komisija neprivalo nagrinėti įtarimų dėl klausimų, kurių Bendrasis Teismas nenurodė esant neteisėtais.

(24) Kitas eksportuojantis gamintojas „Electrosteel Castings Ltd.“ (toliau – ECL) teigė, kad tuo atveju, jei Komisija nustatytų, jog „Jindal“ importas nebuvo žalos Sąjungos pramonei priežastis, ji turėtų iš naujo įvertinti, ar priemonės turėtų būti toliau taikomos iš ECL importuojamam produktui. Ši bendrovė taip pat teigė, kad tuo atveju, jei Komisija ištaisytų „Jindal“ skirtumus, ECL skirtumai taip pat turėtų būti ištaisyti. Atskleidus faktus, ECL, palaikoma Indijos Vyriausybės, pakartojo šiuos tvirtinimus ir teigė, kad jos skirtumų perskaičiavimas yra būtina šios procedūros atnaujinimo pasekmė. Todėl Komisija turėtų tai atlikti *ex officio*.

(25) Dėl pirmojo ECL tvirtinimo Komisija pastebėjo, kad, kaip pažymėta 30 konstatuojamojoje dalyje, šiuo atveju Komisijai nereikėjo perskaičiuoti ECL priverstinio kainų mažinimo skirtumo. Bet kuriuo atveju net ir perskaičiavusi „Jindal“ priverstinį kainų mažinimą, kaip aprašyta 4.2 skirsnyje, Komisija nustatė, kad vis dar yra priežastinis ryšys tarp subsidijuojamo importo ir Sąjungos pramonei padarytos žalos, kaip nurodyta 4.4 skirsnyje. Todėl šis teiginys tapo nebeaktualus. Komisija taip pat atmetė antrąjį tvirtinimą, nes bet koks ECL skirtumų perskaičiavimas

([23]) 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo C-256/16 *Deichmann SE prieš Hauptzollamt Duisburg*, 79 punktas ir 2019 m. birželio 19 d. Sprendimo *C & J Clark International Ltd prieš Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, C-612/16, 58 punktas.

([24]) 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimas *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing prieš Tarybą ir Komisiją*, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing prieš Tarybą ir Komisiją*, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, 68 punktas.

([26]) 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting Co. Ltd*, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342 punktai.

nepatenka į šios procedūros taikymo sritį. NET darant prielaidą, kad ECL tvirtinimas, jog jos priverstinio kainų mažinimo skirtumas atitiko „Jindal“ pagal 4.2 skirsnyje aprašytą metodą nustatytą skirtumą, Komisija pažymėjo, kad vis tiek būtų nustatyta, kad visas Indijos importas priverstinai mažino kainas (nors ir mažesniu mastu). Toks priverstinio kainų mažinimo lygis, atsižvelgiant į konkrečias nagrinėjamojo produkto rinkos aplinkybes, būtų reikšmingas ir leistų nustatyti, kad aptariamas importas iš Indijos buvo tikra ir svarbi nustatytos žalos priežastis. Komisija šį klausimą plačiau išnagrinėjo 4.4 skirsnyje.

(26) Sąjungos pramonė teigė, kad atlikdama žalos analizę Komisija turėtų atsižvelgti į importo smukdomąjį poveikį Sąjungos pramonės kainoms. Priešingai, atskleidus faktus ECL teigė, kad tokia analizė nepatenka į šio atnaujinto tyrimo taikymo sritį ir neturėtų būti atliekama. Komisija konstatavo, kad kainų smukdymo analizė yra neatsiejama dalis priežastinio ryšio analizės, kurią Bendrasis Teismas aiškiai nustatė esant abejotina dėl aptariamos klaidos. Todėl Komisija toliau nagrinėjo kainų smukdymą, kaip nurodyta 4.5 skirsnyje.

3. SUBSIDIJŲ SKAIČIAVIMAS

(27) Dėl geležies rūdos tiekimo už mažesnį nei tinkamas atlygį Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija neteisingai apskaičiavo „Jindal“ gautos naudos dydį. Konkrečiau kalbant, jis nustatė, kad Komisija neteisingai pakoregavo „Jindal“ geležies rūdos pirkimo kainą atsižvelgdama į vidutines transporto išlaidas, kad nustatytų pirkimo kainą iš kasyklos. Vietoj to Komisija turėjo pakoreguoti pirkimo kainą atsižvelgdama į „Jindal“ faktiškai patirtas transporto išlaidas.

(28) Komisija perskaičiavo naudą, gautą dėl geležies rūdos tiekimo „Jindal“ už mažesnį nei tinkamas atlygį, pakoreguodama jos geležies rūdos pirkimo kainą, kad būtų atsižvelgta į faktiškai patirtas su vežimu susijusias išlaidas. Todėl perskaičiuota subsidijos geležies rūdai suma buvo sumažinta nuo 3,91 % iki 1,23 %.

(29) Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-300/16 neturėjo įtakos jokioms kitoms aptariamo reglamento išvadoms, kurios yra svarbios nustatant „Jindal“ suteiktos subsidijos sumas, todėl jos tebegalioja. Atitinkamai perskaičiuota kompensuotinų subsidijų suma, išreikšta procentine dalimi, yra 6,0 % (vietoje 8,7 %).

4. PRIVERSTINIO KAINŲ MAŽINIMO/KAINŲ SMUKDYMO DĖL APTARIAMO IMPORTO IR ŽALOS SKIRTUMO, SUSIJUSIO SU „JINDAL SAW LIMITED“, PAKARTOTINIS NAGRINĖJIMAS

4.1. „Jindal“ pardavimo poveikis žalos nustatymui

(30) Komisija priminė, kad „Jindal“ importas sudarė maždaug 20 % viso importo iš Indijos tiriamuoju laikotarpiu. Visam kitam importui Bendrojo Teismo sprendimas neturi įtakos. Kitaip tariant, net tuo atveju, jei, vertinant poveikį kainoms, nebūtų atsižvelgta į „Jindal“ importą, išvados dėl didelio priverstinio kainų mažinimo ([27]), susijusio su labai didele aptariamo importo dalimi, liktų nepakitusios. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad tiek atsižvelgimas į poveikį kainoms, tiek nustatymas, kad nagrinėjamas importas padarė žalą vidaus pramonei, yra susijęs su importu iš visos nagrinėjamosios šalies ar šalių (o ne su kiekvienu eksportuojančiu gamintoju) ([28]). Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad tai, jog buvo peržiūrėti „Jindal“ priverstinio kainų mažinimo skaičiavimai, nepaneigia išvados, kad apskritai importas iš Indijos lėmė didelį priverstinį kainų mažinimą. Taigi Bendrojo Teismo nustatyta klaida neturėjo esminės įtakos per pradinį tyrimą padarytoms bendroms išvadoms dėl priverstinio kainų mažinimo. Šiuo atžvilgiu įtraukiamos ir patvirtinamos visos pradiniame reglamente padarytos išvados dėl žalos.

([27]) Žr. Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (aptariamas reglamentas), 301 ir 340 konstatuojamąsias dalis.

([28]) Šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 8 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimo *Stemcor London*, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, 84 punktą („Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad žala Sąjungos gamybai dėl importo dempingo kaina turi būti vertinama bendrai, o šios žalos dalies, priskirtinos konkrečiai atsakingai bendrovei, nustatyti nereikia ar netgi neįmanoma“).

4.2. **Priverstinio kainų mažinimo nustatymas „Jindal“ atžvilgiu**

(31) NET jei, kaip nustatyta 30 konstatuojamojoje dalyje, Komisija manė, kad Bendrojo Teismo nustatytos klaidos poveikis neiškraipo Komisijos išvadų dėl priverstinio kainų mažinimo ir žalos, ji išsamiau išnagrinėjo, ar „Jindal“ atžvilgiu vis dar būtų nustatytas priverstinis kainų mažinimas, kartu atsižvelgdama į konkrečias rinkos sąlygas šiuo atveju.

(32) Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga objektyviai išnagrinėti aptariamo importo poveikį reiškia, kad reikia teisingai palyginti nagrinėjamojo produkto ir Sąjungos pramonės panašaus produkto kainas, kai pardavimas vykdomas Sąjungos teritorijoje. Siekiant užtikrinti tokio palyginimo teisingumą, turi būti lyginamos to paties prekybos lygio kainos (žr. bylos T-300/16 239 punktą).

(33) Šiuo atveju yra keletas svarbių specifinių rinkos savybių, susijusių su nagrinėjamuoju produktu, kurios aprašytos toliau.

4.2.1. *Nagrinėjamasis produktas ir susijusios bendrovės*

(34) Nagrinėjamasis produktas – Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiai ir vamzdeliai (toliau – kaliojo ketaus vamzdžiai), išskyrus kaliojo ketaus vamzdžius ir vamzdelius be vidinės ir išorinės dangos (nedengti vamzdžiai), kurių KN kodai yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90 (TARIC kodai 7303 00 10 10, 7303 00 90 10).

(35) Komisija priminė, kad dvi (iš trijų) bendrovių, gaminančių nagrinėjamąjį produktą, grupės bendradarbiavo kaip Sąjungos pramonė (pagaminanti apie 96 % visos produkcijos). Pirmoji Sąjungos gamintojų grupė – SG PAM grupė (toliau – SG PAM) vykdė pardavimą nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje per tris savo gamybos bendroves Prancūzijoje, Vokietijoje ir Ispanijoje, taip pat per daug skirtingose valstybėse narėse esančių pardavimo patronuojamųjų įmonių ([29]). Antroji Sąjungos gamintojų grupė „Duktus Rohrsysteme GmbH“ vykdė pardavimą iš savo Vokietijos gamybos bendrovės ir per vieną pardavimo patronuojamąją įmonę ([30]). „Jindal“, kita vertus, nagrinėjamojo produkto pardavimą Sąjungoje vykdė per tris Italijoje, Ispanijoje ir Jungtinėje Karalystėje esančias pardavimo patronuojamąsias įmones ([31]).

4.2.2. *Sąjungos kaliojo ketaus vamzdžių rinkos ypatumai*

4.2.2.1. Pardavimo kanalai / pirkėjų tipai

(36) Kaliojo ketaus vamzdžiai daugiausiai naudojami vandeniui ir nuotekoms transportuoti. Todėl galiausiai didžiausia nagrinėjamojo produkto paklausa tenka vandens tiekimo ir vandens valymo bendrovėms. Šios bendrovės kaliojo ketaus vamzdžius naudoja dideliuose infrastruktūros projektuose, o jų pirkimai tiesiogiai arba netiesiogiai vykdomi per viešųjų pirkimų konkursus. Kaip nurodyta skunde ([32]), kaliojo ketaus vamzdžiai parduodami tiesiogiai rangovams arba vandens bendrovėms (t. y. pardavimas naudotojams) arba netiesiogiai per prekiautojus (t. y. pardavimas platintojams). NET jei didelė kaliojo ketaus vamzdžių dalis pirmiausia parduodama statybos bendrovėms, šios bendrovės dalyvauja vandens tiekimo ir valymo bendrovių organizuojamuose konkursuose, todėl galiausiai beveik visada pasireiškia spaudimas konkurso kainoms. Taigi didžioji kaliojo ketaus vamzdžių pardavimo Sąjungos rinkoje dalis yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su konkursais įvairiose valstybėse narėse.

(37) SG PAM apie 75 % savo produkcijos pardavė naudotojams, o likusius 25 % – nesusijusiems platintojams. „Ductus“ pardavimo struktūra skyrėsi, nes ji daugiausia pardavė nesusijusiems platintojams (beveik 90 % pardavimo). Tačiau atsižvelgdama į tai, kad „Ductus“ pardavimas sudarė tik nedidelę Sąjungos pramonės pardavimo dalį, Komisija patvirtino, kad ne mažiau kaip 65 % Sąjungos pramonės pardavimo teko tiesiogiai naudotojams.

(38) „Jindal“ pirkėjų pardavimo struktūra buvo panaši į Sąjungos pramonės: daugiau kaip 70 % ji pardavė naudotojams, o apie 30 % – nesusijusiems platintojams.

([29]) Siekdama supaprastinti tyrimą, Komisija atrinko šešias didžiausias SG PAM pardavimo patronuojamąsias įmones.

([30]) „Duktus“ taip pat vykdė pardavimą per Čekijoje esančią pardavimo patronuojamąją įmonę, tačiau, atsižvelgiant į tai, kad ši bendrovė yra maža, jos duomenys nebuvo patikrinti.

([31]) Patikrintos visos trys „Jindal“ patronuojamosios įmonės. „Jindal“ taip pat mažiau nei 3 % pardavimo į ES vykdė tiesiogiai iš Indijos į atokias Reuniono ir Majoto salas, kurios laikomos ES muitų teritorija.

([32]) 2014 m. lapkričio 10 d. suinteresuotosioms šalims susipažinti pateikta skundo suvestinė redakcija, p. 6.

(39) Todėl Komisija padarė išvadą, kad „Jindal“ ir Sąjungos pramonė nagrinėjamąjį produktą panašiu santykiu pardavė panašių rūšių pirkėjams.

4.2.2.2. Gamintojų tiesioginis pardavimas, palyginti su pardavimu per pardavimo patronuojamąsias įmones

(40) SG PAM pardavimo struktūra buvo teritorinė ir jos subjektai daugiausia dėmesio skyrė vietos rinkoms, kuriose jie veikė. Tai taikoma ir SG PAM gamintojams, ir jos pardavimo patronuojamosioms įmonėms. Pavyzdžiui, SG PAM (Prancūzija) buvo vienintelis SG PAM subjektas, parduodantis tiesiogiai galutiniams naudotojams Prancūzijoje. NET jei tam tikros rūšies produktą gamino SG PAM (Vokietija) arba SG PAM (Ispanija), tokios rūšies produktas pirmiausia buvo perparduotas SG PAM (Prancūzija) viduje ir tik tada SG PAM (Prancūzija) jį pardavė galutiniam naudotojui. Panašiai SG PAM (Belgija) buvo vienintelis pardavimo subjektas Belgijoje [ir Liuksemburge]; SG PAM (Jungtinė Karalystė) Jungtinėje Karalystėje [ir Airijoje]; SG PAM (Italija) tik Italijoje ir t. t. Kitaip tariant, šie trys gamybos subjektai nepardavė tiesiogiai naudotojams rinkose, kuriose veikė kitas gamybos subjektas arba pardavimo patronuojamoji įmonė. Ši struktūra atspindi tai, kad šią rinką veikia savivaldybių ir (arba) viešųjų paslaugų įmonių valstybėse narėse organizuojami konkursai, todėl kiekvienoje rinkoje reikia užtikrinti tinkamą pardavimo atstovavimą.

(41) „Duktus“ pardavimo struktūra taip pat buvo sutelkta vietoje, nes daugiau nei 50 % savo produkcijos ji pardavė savo šalies rinkoje, Vokietijoje. „Duktus“ turėjo tik vieną pardavimo patronuojamąją įmonę „Duktus“ (Čekija) (toliau – „Duktus CZ“), kuri prekiavo tik Čekijoje ir Slovakijoje. „Duktus CZ“ pardavimo apimtis buvo palyginti maža (apie 10 % viso „Duktus“ pardavimo). Šiose dviejose rinkose „Jindal“ pardavė labai nedaug (mažiau nei 1 %).

(42) Komisija atliko išsamią SG PAM kainų analizę, kad nustatytų tiesioginio pardavimo iš gamyklos ir netiesioginio pardavimo per jos pardavimo patronuojamąsias įmones kainų struktūrą. SG PAM yra didžiausia Sąjungos gamintoja, kuriai tenka 80 % bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų pardavimo Sąjungoje ir 90 % gamybos ([33]). Komisija palygino trijų SG PAM gamybos bendrovių ir dviejų didžiausių pardavimo patronuojamųjų įmonių, parduodančių panašų kiekį, 10 rūšių produktų ([34]), kurių parduota daugiausia, pardavimo kainas. Atlikus palyginimą nustatyta, kad tos pačios rūšies produkto kainos labai skyrėsi. Visų pirma, pardavimo patronuojamųjų įmonių kainos dažnai buvo mažesnės už gamintojų pardavimo kainas, tačiau buvo ir priešingai. Tai galima paaiškinti, nes, kaip paaiškinta pirmiau, įtakos nagrinėjamojo produkto rinkai turi viešieji konkursai. Atitinkamos rūšies produkto kaina gali skirtis ir pagal geografinę rinką. Dėl geografinių rinkų Komisija pastebėjo, kad iš esmės atitinkamoje geografinėje rinkoje buvo naudojamas tik vienas pardavimo kanalas, kaip aprašyta 40 konstatuojamojoje dalyje. Todėl toje pačioje geografinėje rinkoje nebuvo galima palyginti gamybos bendrovių tipiško kiekio pardavimo kainų su pardavimu per pardavimo vidaus rinkoje subjektus.

(43) Todėl Komisija padarė išvadą, kad tai, ar produktas buvo parduodamas tiesiogiai gamintojo, ar per gamintojo pardavimo subjektus, neturėjo jokio pastebimo poveikio už tą produktą pirkėjo mokamų kainų lygiui. Visų pirma nustatyta, kad pardavimas per susijusį subjektą nelėmė didesnių kainų, palyginti su tiesiogiai gamintojo vykdomo pardavimo kainomis dėl viešųjų konkursų spaudimo kainoms, ir skirtingo kainų lygio pagal geografinę vietovę. NET jei Sąjungos pramonės gaminančios bendrovės vykdė galutinį pardavimą jos vidaus rinkose, šis pardavimas buvo vykdomas tos pačios rūšies pirkėjams, kaip ir jos pardavimo patronuojamųjų įmonių kitose valstybėse narėse vykdytas pardavimas. Todėl, remdamasi šia išsamia Sąjungos pramonės Sąjungos rinkoje taikomų kainų analize, Komisija manė esant tikslinga tiesioginį pardavimą ir netiesioginį pardavimą per pardavimo patronuojamąsias įmones laikyti pardavimu, vykdomu tuo pačiu prekybos lygmeniu.

4.2.3. *Bendra išvada ir „Jindal“ priverstinio kainų mažinimo skirtumas*

(44) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija nustatė, kad kaliojo ketaus vamzdžių sektoriui būdingi keli ypatumai, dėl kurių ji galėjo daryti išvadą, kad Sąjungos pramonės ir „Jindal“ pardavimas buvo vykdomas tuo pačiu prekybos lygmeniu:

— tiek Sąjungos pramonės, tiek „Jindal“ tiesioginio pardavimo naudotojams ir netiesioginio pardavimo per prekiautojus/platintojus dalis buvo panaši (atitinkamai apie 70 %/30 %),

— paprastai Sąjungos gamintojų tiesioginio pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainų struktūra nesiskyrė nuo pardavimo per jų pardavimo patronuojamąsias įmones kainų struktūros,

([33]) Didesnį gamybos santykį galima paaiškinti tuo, kad SG PAM eksportavo daugiau nei „Duktus“.

([34]) Šių 10 rūšių produktai sudarė daugiau nei 30 % viso SG PAM pardavimo. Kadangi būta didelių produkto rūšių skirtumų – daugiausia parduotos rūšies produktas sudarė tik 6 % viso pardavimo, o 10-os pagal pardavimo apimtį rūšies produktas – tik 2,7 %, Komisija nagrinėjo 10 tipiškiausių.

— rinka yra veikiama viešųjų konkursų, todėl beveik visada daromas didelis spaudimas kainoms. Papildomų išlaidų, kurias patyrė tiek eksportuojantys gamintojai, tiek Sąjungos pramonė dėl susijusių pardavimo subjektų buvimo, nebūtinai buvo galima perkelti galutiniams nepriklausomiems pirkėjams, kaip matyti iš to, kad nebuvo pastebimo tiesioginio ir netiesioginio pardavimo kainų struktūros skirtumo.

(45) Atsižvelgiant į Bendrojo Teismo išvadas byloje T-300/16 ir visų pirma į sprendimo 248 punkte pateiktus pareiškimus, kaip išdėstyta 4 konstatuojamojoje dalyje, Komisijai nepavyko rasti įrodymų, kad Sąjungos gamintojų pardavimo subjektų papildomos sąnaudos ir pelno dydis paprastai lėmė didesnes kainas nepriklausomiems pirkėjams dėl 42–43 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių. Iš rinkos ypatumų tam tikrais atvejais matyti, kad, kaip šiuo atveju, kaina ne visada savaime atspindi dėl tarpinių pardavimo subjektų atsirandančias sąnaudas ir pelną, kaip tai netiesiogiai pripažino ir Bendrasis Teismas, pridėdamas žodį „paprastai“.

(46) Vis dėlto, siekdama vykdyti Bendrojo Teismo sprendimą, visų pirma jo 248 punkto nuostatas, Komisija nagrinėjo, ar būtų nustatytas priverstinis kainų mažinimas, net kai lyginamos kainos pirmam nepriklausomam pirkėjui pardavimo subjektų lygmeniu, nesvarbu, ar tai būtų tiesiogiai gamybos bendrovės, ar pardavimo patronuojamoji įmonė. Tai padaryta nedarant poveikio pirmiau išdėstytoms išvadoms.

(47) Taigi Komisija naudojo abiejų šalių (Sąjungos pramonės ir „Jindal“) galutines pardavimo kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje, kurias pakoregavo, kad būtų atsižvelgta į nuolaidas. Kai buvo tinkama, Komisija tą pirmam nepriklausomam pirkėjui taikytą galutinę kainą pakoregavo, kad būtų atsižvelgta į vežimo, draudimo, tvarkymo, krovimo, pakavimo, kreditų, garantijų išlaidas ir komisinius tarp parduodančiosios bendrovės ir nesusijusio pirkėjo. Taip nustatytas 3,1 % priverstinio kainų mažinimo skirtumas.

(48) Taigi, pakartotinai išnagrinėjus su „Jindal“ susijusią konkrečią padėtį nustatyta, kad dėl „Jindal“ pardavimo kainų buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės pardavimo kainos, nors ir mažesniu mastu, nei nustatyta per pradinį tyrimą. Kaip paaiškinta toliau, toks priverstinis kainų mažinimas gali būti laikomas reikšmingu rinkoje, kuri jautriai reaguoja į kainas.

4.3. **Kainų smukdymas**

(49) Bet kuriuo atveju, net jei persvarstytas „Jindal“ priverstinio kainų mažinimo skirtumas būtų laikomas nežymiu arba netinkamu, Komisija mano, kad aptariamo importo kainų poveikis Sąjungos pardavimui vis tiek būtų neigiamas.

(50) Subsidijuojamas importas gali daryti didelį poveikį rinkai, ypač kai produktai yra homogeniški ir kai svarbus jautrumas kainoms. Kaliojo ketaus vamzdžiai yra produktai, kurių kainos yra labai jautrios, ir net nedidelis šios rūšies produktų kainų skirtumas gali turėti didelį poveikį rinkai.

(51) Kaliojo ketaus vamzdžiai – tai techniniuose standartuose apibrėžtas produktas. Todėl tos pačios rūšies produkto kokybė skiriasi palyginti nedaug ir atitinkamai kainos yra nepaprastai svarbus veiksnys priimant sprendimus dėl pirkimo. Be to, pagrindinis pardavimo kanalas yra tiesioginiai ir netiesioginiai konkursai, kuriuose beveik išimtinai vadovaujamasi logika, pagal kurią pasirenkamas mažiausios kainos pasiūlymo teikėjas. Šia logika vadovaujamasi ne tik tada, kai gamintojai ir jų pardavimo patronuojamosios įmonės konkursuose dalyvauja tiesiogiai, bet ir tada, kai jie dalyvauja netiesiogiai savo produktus tiekdami kitoms konkursuose dalyvaujančioms bendrovėms. Šios bendrovės paprastai yra statybos bendrovės, dalyvaujančios perkančiųjų organizacijų (miestų tarybų, vandentiekio bendrovių ir t. t.) organizuojamuose konkursuose. Šie konkursai apima ir vamzdžių tiekimą, ir jų įrengimą. Kadangi konkursuose paprastai gali dalyvauti visi pasiūlymų teikėjai, visos bendrovės, norėdamos laimėti konkursą, buvo priverstos mažinti savo kainas, kad priartėtų prie mažiausią kainą siūlančio konkurso dalyvio.

(52) Šiomis konkrečiomis aplinkybėmis nagrinėjamojo produkto kainos buvo smukdomos dėl sparčiai didėjančio Indijos subsidijuojamo importo, kaip nurodyta 57 konstatuojamojoje dalyje, ir vien tik priverstinis kainų mažinimas ne visiškai atspindėjo neigiamą subsidijuojamo importo poveikį Sąjungos pramonės kainoms. Kaip paaiškinta aptariamame reglamente ([35]), nors tiriamuoju laikotarpiu Indijos pardavimas ir rinkos dalis iš esmės padidėjo,

([35]) Žr. Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, 336 ir 338 konstatuojamąsias dalis.

Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo (11 %) daug daugiau nei suvartojimas, o jos rinkos dalis sumažėjo 4 %. Dėl nuolatinio subsidijuojamo importo mažomis kainomis ([36]) daromo spaudimo Sąjungos pramonė negalėjo pritaikyti savo pardavimo kainų.

(53) Taigi Komisija padarė išvadą, kad net jei būtų ginčijamas priverstinis kainų mažinimas, šiuo atveju būtų galima teigti, kad dėl aptariamo importo yra smukdomos kainos.

4.4. **Priežastinis ryšys**

(54) Komisija toliau nagrinėjo, ar vis dar būtų priežastinis ryšys tarp subsidijuojamo importo ir žalos, atsižvelgiant į patikslintą „Jindal“ priverstinio kainų mažinimo skirtumą ir (arba) alternatyvias išvadas dėl kainų smukdymo. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad „Jindal“ importas sudarė maždaug 20 % subsidijuojamo importo. Komisija taip pat nustatė, kad perskaičiuotas mažesnis priverstinio kainų mažinimo skirtumas, susijęs su „Jindal“ pardavimu, nepakeitė fakto, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo priverstinai mažinamos ir dėl viso kito importo iš Indijos, kaip nurodyta 25 konstatuojamojoje dalyje, nes šiam importui nebuvo taikomos Bendrojo Teismo išvados. „Jindal“ perskaičiuotas priverstinis kainų mažinimas kartu su dideliu priverstinio kainų mažinimo skirtumu, per pradinį tyrimą nustatytu didžiajai daliai importo iš Indijos, patvirtina pirminę Komisijos išvadą dėl materialinės žalos buvimo ir priežastinio ryšio šiuo atveju.

(55) Tada Komisija atliko bendrą nustatytos žalos ir viso subsidijuojamo importo iš Indijos priežastinio ryšio analizę, taip pat atsižvelgdama į alternatyvias išvadas dėl kainų smukdymo.

(56) Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonės pardavimo nepriklausomiems pirkėjams pelningumas buvo labai mažas. Dėl subsidijuojamo importo daromo konkurencinio spaudimo Sąjungos pramonė negalėjo pakankamai padidinti savo kainų, kad pagerintų savo finansinę padėtį. Mažas pelningumas rodo, kad subsidijuojamas importas smukdė Sąjungos pramonės kainas ir ji negalėjo jų padidinti, kad pasiektų tvarų pelningumo lygį.

(57) Be to, kaip nurodyta aptariamame reglamente (288 ir 289 konstatuojamosiose dalyse), subsidijuojamo importo apimtis labai padidėjo, nors rinka traukėsi. Nagrinėjamuoju laikotarpiu subsidijuojamas importas padidėjo daugiau nei 10 %. Šiuo atžvilgiu pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad materialinė žala Sąjungos pramonei gali būti padaryta vien jau dėl subsidijuojamo importo apimties.

(58) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nepaisant mažesnio perskaičiuoto „Jindal“ priverstinio kainų mažinimo skirtumo, Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo priverstinai mažinamos dėl viso importo. Todėl vis dar egzistuoja priežastinis ryšys tarp viso subsidijuojamo importo iš Indijos ir Sąjungos pramonei padarytos žalos. Be to, net jei būtų galima suabejoti išvadomis dėl priverstinio kainų mažinimo, susijusiomis su aptariamu importu, Komisija padarė išvadą, kad dėl Indijos importo buvo smarkiai smukdomos kainos, todėl patvirtinamos pradinės išvados dėl žalos / priežastinio ryšio.

4.5. **Žalos skirtumas**

(59) Bendrasis Teismas sprendimo byloje T-300/16 258 punkte konstatavo, kad negalima atmesti to, kad, jei Komisija priverstinį kainų mažinimą būtų apskaičiavusi teisingai, nustatytas Sąjungos pramonei padarytos žalos skirtumas galėjo būti mažesnis už subsidijų normą.

(60) Pirma, Komisija pažymi, kad žalos skirtumo nustatymo taisyklės, taikytos tuo metu, kai buvo baigtas tyrimas, po kuriuo nustatytos priemonės, buvo pakeistos Reglamentu (ES) 2016/1037. Pagal naująsias taisykles apskaičiuoti žalos skirtumą reikalaujama tik išskirtinėmis aplinkybėmis.

(61) Antra, Komisija priminė, kad priverstinio kainų mažinimo analize ir žalos skirtumo nustatymu siekiama skirtingų tikslų. Priverstinio kainų mažinimo analize siekiama nustatyti, ar atitinkamas importas daro poveikį Sąjungos pramonės kainoms. Išvados dėl priverstinio kainų mažinimo yra vienas iš veiksnių, į kuriuos Komisija atsižvelgia analizuodama žalą ir priežastinį ryšį. Priešingai, žalos skirtumo nustatymo tikslas – išnagrinėti, ar už nustatytą subsidijų sumą mažesnio muito pakaktų žalai pašalinti. Kitaip nei dėl žalos nustatymo ir išsamių prievolių pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 8 straipsnį, teisės aktų leidėjas nenustatė išsamių taisyklių, kaip Komisija turėtų apskaičiuoti tokį muito dydį. Tuo metu 15 straipsnio 1 dalyje buvo tiesiog nustatyta, kad: „Kompensacinio

([36]) Tai, kad iš Indijos importuota mažesnėmis nei Sąjungos pardavimo kainomis, matyti iš lentelių, pateiktų aptariamo reglamento 291 konstatuojamojoje dalyje (Indijos importo kainos) ir 317 konstatuojamojoje dalyje (Vidutinė vieneto kaina Sąjungoje).

muito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnis nei bendra kompensuotinų subsidijų suma, jei tokio mažesnio muito pakaktų pašalinti žalą Sąjungos pramonei.“ Šiuo atveju Komisija apskaičiavo kainą, kurios pakaktų Sąjungos pramonės gamybos sąnaudoms padengti, prie kurios pridėjo pagrįstą pelno sumą (vadinamąją nežalingą kainą). Ši kaina buvo palyginta su importo kaina. Šis kainų skirtumas buvo išreikštas importuojamo produkto CIF kainos procentine dalimi, kad tokią procentinę dalį arba skirtumą būtų galima palyginti su nustatyta subsidijavimo suma (taip pat išreikšta remiantis CIF kainomis). Iš tiesų, neatsižvelgiant į tai, ar grindžiamas žalos skirtumu, ar subsidijavimo suma, muitas visada bus taikomas importuojamų produktų CIF kainai, kai tokie produktai pateikiami muitinei Sąjungoje atlikti muitinį įforminimą.

(62) Be to, priverstinio kainų mažinimo tikslais naudojama metodika ir skaičiai skiriasi nuo tų, kurie naudojami apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Priverstinio kainų mažinimo skirtumas kiekvienos rūšies produktui (toliau – PKN) apskaičiuojamas kaip eksportuojančio gamintojo faktinių importo kainų ir faktinių Sąjungos gamintojų kainų skirtumas, išreikštas Sąjungos pramonės kainos procentine dalimi. Tuomet bendras svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas apskaičiuojamas kaip eksportuojančio gamintojo faktinių importo kainų ir faktinių Sąjungos gamintojų kainų skirtumas, išreikštas eksportuojančio gamintojo teorinės apyvartos procentine dalimi, t. y. suma, kurią eksportuojantis gamintojas būtų gavęs, jeigu importuotą kiekį būtų pardavęs ta pačia kaina kaip ir Sąjungos gamintojai. Priešingai, žalos skirtumas apskaičiuojamas (taip pat remiantis PKN) kaip Sąjungos pramonės nežalingos kainos ir faktinės importo kainos skirtumas, išreikštas eksportuojančio gamintojo faktinės CIF vertės procentine dalimi (taigi faktinės, o ne teorinės apyvartos).

(63) Taigi klaida nustatant konkretaus eksportuojančio gamintojo priverstinį kainų mažinimą ir jo dydį nebūtinai savaime daro poveikį žalos skirtumui, kuris nustatomas tokiam eksportuojančiam gamintojui.

(64) Bet kuriuo atveju, atsižvelgdama į Bendrojo Teismo sprendimo 258 punktą, Komisija peržiūrėjo „Jindal“ žalos skirtumą.

(65) Įprastomis aplinkybėmis Sąjungos pramonės nežalinga kaina yra grindžiama kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudomis, įskaitant PBA išlaidas, prie kurių pridedamas pagrįstas pelnas, ir nustatoma pagal gamintojo kainos EXW sąlygomis lygį. Tačiau šiuo konkrečiu atveju Komisija neturėjo pakankamai išsamios ir patikrintos informacijos apie gamybos sąnaudas pagal PKN, kuri yra būtina žalos skirtumui apskaičiuoti, kaip aprašyta pirmiau. Kita vertus, Komisija turėjo informacijos apie Sąjungos gamintojų pardavimo subjektų pardavimo sąnaudas ir pelną. Atsižvelgiant į ypatingas šio atvejo aplinkybes, ypač į tai, kad produkto rūšys labai skiriasi, ir į specifinius techninius standartus/specifikacijas, nustatomus konkursų specifikacijose, nežalinga kaina buvo išimties tvarka grindžiama kiekvienos rūšies produkto galutine pardavimo kaina, kuri buvo pakoreguota, kad būtų atsižvelgta į nuolaidas, kaip aprašyta 47 konstatuojamojoje dalyje, o tuomet iš jos buvo atimtas faktinis pelnas ir pridėtas pagrįstas pelnas. Atsižvelgiant į šias ypatingas aplinkybes ir siekiant vykdyti sprendimą, išimties tvarka laikyta, kad būtų tikslinga tą kainą su „Jindal“ galutine pardavimo kaina palyginti simetriškai, t. y. jos susijusių importuotojų lygmeniu, taip pat ją pakoreguojant, kad būtų atsižvelgta tik į nuolaidas, kaip aprašyta 47 konstatuojamojoje dalyje, tačiau pridėtos PBA išlaidos ir pelnas, jei yra.

(66) Taip nustatytas 9,0 % perskaičiuotas žalos skirtumas.

(67) Atskleidus faktus SG PAM nesutiko su nustatytu žalos skirtumo lygiu. Pirma, SG PAM tvirtino, kad Komisija perskaičiuodama žalos skirtumą viršijo tai, kas būtina Teismo išvadoms įgyvendinti, nes, jos nuomone, Teismas nenustatė žalos skirtumo skaičiavimo klaidos. Antra, SG PAM teigė, kad siūlomas žalos skirtumas nepašalintų žalos Sąjungos pramonei, atsižvelgiant į tai, kad perskaičiuotas muito dydis būtų panašus į ECL. Remdamasi rinkos informacija SG PAM teigė, kad toks muitų dydis neturėjo poveikio nei ECL pardavimo apimčiai, nei kainoms, todėl SG PAM negalėjo pasiekti nežalingo kainų lygio ir padidinti savo pelningumo. Komisija arba neturėtų taikyti mažesnio muito taisyklės, arba turėtų taikyti kitokią metodiką.

(68) Dėl pirmojo tvirtinimo Komisija priminė, kad, kaip nurodyta 6 konstatuojamojoje dalyje, Bendrasis Teismas aiškiai nurodė Komisijai išnagrinėti, ar dėl galimo žalos skirtumo pasikeitimo priverstinio kainų mažinimo skirtumo perskaičiavimas taip pat turėtų įtakos galutiniam muito dydžiui.

(69) Antra, Komisija pakartojo, kas nustatyta pagrindiniuose reglamentuose dėl tinkamo kompensacinių priemonių dydžio nustatymo. Pagal 15 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą „kompensacinio muito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnis nei bendra kompensuotinų subsidijų suma, jei tokio mažesnio muito pakaktų pašalinti žalą Sąjungos pramonei“. Todėl nėra bendros taisyklės, pagal kurią reikėtų nustatyti tokio dydžio muitą, kad būtų pašalinta žala Sąjungai. Priešingai, šis klausimas aktualus tik tada, kai žalos skirtumas yra *mažesnis* už subsidijavimo sumą.

(70) Šiuo atveju taip nėra. Kadangi 9 % žalos skirtumas buvo didesnis nei 6 % subsidijavimo suma, pagrindiniu reglamentu Komisija įpareigojama nustatyti pastarojo dydžio muito normą.

(71) Trečia, nebuvo jokio teisinio reikalavimo žalos skirtumą skaičiuoti kitaip. Atliekant šį pakartotinį tyrimą apsiribojama Teismo nustatytų klaidų ištaisymu. Nors tai reiškia, kad reikia ištaisyti žalos skirtumui nustatyti tinkamą lygį, tai nereiškia, kad kiti iš pradžių taikytos metodikos etapai gali būti iš esmės pakeisti.

(72) Dėl šių priežasčių Komisija šiuos teiginius atmetė.

5. **GALUTINĖS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

(73) Remiantis šiame atnaujintame antisubsidijų tyrime Komisijos padarytomis išvadomis dėl subsidijavimo, žalos ir priežastinio ryšio, importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, kuriuos pagamino „Jindal Saw Limited“, vėl nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

(74) Atsižvelgiant į tai, kad perskaičiuotas žalos skirtumas (9,0 %) yra didesnis už perskaičiuotą subsidijavimo sumą (6,0 %), pagal pradiniame tyrime taikytinas taisykles kompensacinio muito norma turėtų būti nustatyta pagal subsidijavimo sumą. Todėl bendrovei „Jindal Saw Limited“ vėl nustatytos toliau nurodytos kompensacinio muito normos.

Bendrovė	Subsidijavimo suma	Žalos skirtumas	Kompensacinio muito norma
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Patikslinto dydžio kompensaciniai muitai taikomi be jokių pertraukų nuo aptariamo reglamento įsigaliojimo (t. y. nuo 2016 m. kovo 19 d.). Muitinėms nurodoma pagal taikomus muitų teisės aktus surinkti atitinkamas sumas, susijusias su „Jindal Saw Limited“ importu, ir grąžinti visas iki šiol surinktas permokėtas sumas.

(76) Atsižvelgiant į Reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([37]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(77) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

([37]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. „Jindal Saw Limited“ pagamintiems importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, išskyrus kaliojo ketaus vamzdžius ir vamzdelius be vidinės ir išorinės dangos (nedengtus vamzdžius), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90 (TARIC kodai 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), nuo 2016 m. kovo 19 d. nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito norma, taikoma 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino „Jindal Saw Limited“, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra 6,0 % (papildomas TARIC kodas C054).

2 straipsnis

Visos 1 straipsnyje nustatytą galutinį kompensacinį muitą viršijančios galutinio kompensacinio muito sumos, kurias „Jindal Saw Limited“ sumokėjo pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/387, grąžinamos arba atsisakoma jas išieškoti.

Dėl muitų grąžinimo ar atsisakymo juos išieškoti reikia kreiptis į nacionalines muitines pagal taikomus muitų teisės aktus. Visas sumas, kurios buvo grąžintos po Bendrojo Teismo sprendimo *Jindal Saw* byloje T-300/16, jas išmokėjusios institucijos susigrąžina neviršydamos 1 straipsnio 2 dalyje nustatytos sumos.

3 straipsnis

1 straipsniu nustatytas galutinis kompensacinis muitas taip pat surenkamas už importuotus produktus, kurių registracija vykdyta pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/1250, kuriuo, atnaujinus tyrimą siekiant įgyvendinti 2019 m. balandžio 10 d. sprendimus bylose T-300/16 ir T-301/16 dėl Įgyvendinimo reglamentų (ES) 2016/387 ir (ES) 2016/388, kuriais nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinis antidempingo muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, nustatomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžius ir vamzdelius, 1 straipsnį.

4 straipsnis

Muitinėms pavedama nutraukti importuojamų produktų registraciją, nustatytą vadovaujantis panaikinamo Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/1250 1 straipsnio 1 dalimi.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. balandžio 15 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN